

Geluk brengt... scherven!

Spel van misverstanden in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GELUK BRENGT... SCHERVEN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Ton van Dam, werkzaam op een advocatenkantoor	30 jaar
To, zijn vrouw	28 jaar
Pa Jaap van Dam, Ton's inwonende vader	60 jaar
Ma Marie Schriek, de moeder van To	62 jaar
Riet Benson, van de tabakswinkel	55 jaar
Mien Klepper, de grootste kletskaus van de stad	30 jaar
Arie Klepper, haar man	35 jaar
Kees van Iersel, vriend van de familie van Dam	27 jaar
Ina, zijn vrouw	25 jaar

PLAATSBEPALING:

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de van Dam's. De achterdeur is de algemene opkomst. De deur linksvoor brengt ons in de keuken en rechts achter komen we in de slaapkamer van de beide echtelieden,

Op de voorgrond rechts staat een bank met de bijbehorende salontafel. Links staat een huiskamertafel met drie stoelen. Tegen de achterwand links: een wandmeubel met daarop de telefoon + telefoonboek. Op de bank liggen een paar kussens. Aan de linkerzijwand hangt een grote spiegel. Daaronder staat een krantenbak of een meubeltje met kranten en boeken en andere snuisterijen. Rechts van de achterdeur hangt een elektrische klok, waarop het bij de aanvang van het spel half acht is. Verdere aankleding naar keus.

TIJDSBEPALING:

Het eerste bedrijf speelt op een donderdagavond in september.

Het tweede bedrijf op de daaropvolgende zaterdagmorgen.

Het derde bedrijf op de middag van dezelfde dag.

PERSOONSBESCHRIJVING:

TON: 'n gezellige jonge vent met veel goede eigenschappen. Hij heeft echter één groot zwak en dat is zijn goklust. Dat heeft hij trouwens van „huis uit“, want zijn vader weet er ook weg mee. Hij is uiterst korrekt gekleed — donker kostuum, „klasse“ overhemd. Goed gekapt, melodieuze stem. Is altijd vrolijk en opgeruimd, zelfs als het hem tegenzit.

TO: hoort eigenlijk niet bij hem, want als zij érgens een hekel aan heeft, dan is het wel aan kansspelen. Daar heeft zij 'n heel goede reden voor, zoals we in de loop van het spel zullen begrijpen. Verder niets dan goeds van To, die haar man adoreert.

PA JAAP: is weduwnaar en liefderijk opgenomen in het gezin. Beslist nog geen ouwe vent. Brengt zo nu en dan wat leven in de „brouwerij“ door zijn humor.

MARIE: heeft vaak meelij met zichzelf. Is nogal aan de zwaarmoedige kant. Bemoeit zich misschien wat te veel met het leven van haar dochter. Weduwe.

RIET: een vlotte fijne vrouw, die zich geen knollen voor citroenen laat verkopen. Vriendelijk en behulpzaam. Ook zij is weduwe en drijft met veel succes haar tabakswinkeltje.

MIEN: de roddelaarster van de buurt. Het doorvertellen van nieuwtjes en geruchten is haar lust en haar leven. We zullen maar aannemen, dat zij dat doet in haar domheid. Ze spreekt allesbehalve beschaafd Nederlands, evenmin als:

ARIE: die als twee druppels water lijkt op Ton. Ze zouden een één-ei-ige tweeling kunnen zijn, met dit verschil dat het uiterlijk van Arie in schrille tegenstelling is met dat van Ton. Z'n haar zit altijd onverzorgd

en verward. Hij draagt een valse spijkerbroek en een overhemd van ruwe stof, die aan de hals openstaat. Altijd een ontevreden uitdrukking op zijn gezicht. Spreekt onbeschaafd met 'n wat zware toonloze stem. 'n Onafscheidelijke pet „siet" z'n hoofd.

(N.B. Deze rol dient gespeeld te worden door dezelfde persoon die de rol van Ton vertolkt)

KEES en INA: 'n stel leuke vrienden. Behulpzaam en toch niet opdringerig. Raadgevend, maar op tijd hun plaats wetend. Nog niet zo lang getrouwd en idolaat van elkaar.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat is het, zoals gezegd half acht op de klok. Het toneel is verlaten, maar juist steekt Ton voorzichtig zijn hoofd om de hoek van de achterdeur. Hij kijkt van links naar rechts en als hij niemand ziet komt hij verder, loopt naar het midden van het toneel en met het gezicht naar de keukendeur, roept hij vrolijk, terwijl hij 'n bos bloemen achter z'n rug verbergt)

TON: Tóóó...! Tóó-tje.! Waar zít je...? Je Tón is thuis!

TO: *(Links op, vliegt naar hem toe)* Eindelijk. Waar bleef je nou toch? *(Ze hangt hem om de nek en kust hem)* Waarom ben je zo lang weggebleven?

TON: *(Gewichtig)* Záken meisje, záken. Overwerk. Dat heb ik je toch gezegd, of niet?

TO: *(Klaagt)* Dat weet ik wel, liefje. Maar ik voelde me zo afschuwelijk alleen.

TON: *(Goedig)* Begréép ik toch... En daarom.... *(Hij wil haar de bloemen geven)*

TO: *(Verrukt)* O, dat is aardig van je! Dank je, schat. *(wil hem weer kussen, maar bedenkt zich en plaagt)* Of... eh.... heb je soms iets goed te maken? *(Pakt de bloemen niet aan)*

TON: *(Grinnikt)* Klopt.

TO: *(Schrikt)* Wát...? En geef je dat zo maar toe? *(Bedrukt)* Ton..., betekent dat..., betekent dat soms, dat er 'n ander is?

TON: *(Knikt vrolijk)* Jip! *(Hij dringt aan met de bloemen)* Pak nou maar aan, ze zijn voor jou.

TO: *(Boos)* Ik móét die dingen niet. Dacht je dat ik me liet omkopen met zo'n.... zo'n bos brandnetels! *(Laatdunkend)* Jij...., met je smoesjes van overwerken! Héél goedkoop hoor. Denk maar niet, dat ik nog één woord tegen jou zeg! *(Snikt bijna)* Oh..., wie had dát kunnen denken..., 'n andere vrouw!

TON: *(Grinnikt vergenoegd)* 'n Andere vróúw? Wie zegt dat nou?

TO: *(Snauwt)* Je hebt het toch zelf toegegeven.

TON: Welnee malle meid. Ik heb toegegeven, dat er 'n ander is..., maar géén vrouw! *(Grinnikt)* Die ander is een vent!

TO: *(Met afgrijzen)* 'n Vent!?

TON: Ja, en weet je wie?.... mijn baas. Hij wilde per se, dat ik het lopende karwei vanavond nog af zou maken.

TO: *(Van haar stuk)* O.... ja... nou... *(Dan begrijpt ze en slaat Ton met haar vuisten op z'n borst)* O jij..., ik zál jou...

TON: *(Lachend)* Nou, moet ik nog langer met die krop sla in m'n handen

blijven staan?

TO: (*Pakt nu lachend de bloemen en kust hem*) Pestkop!

TON: (*Korrigerend*) Olala, niet van die moeilijke woorden, meisje. Zo iets noem je in goed Nederlands: 'n plaaggeest.

TO: IK blijf jou 'n pestkop noemen. Verdorie, ik schrok me náár.

TON: Denk jij, dat ik jou na twee jaar huwelijk in de steek zou laten? Dan ken je me wel erg slecht. Eigenlijk val je me bitter hard tegen.

TO: Ik jou tegenvallen?

TON: Je schijnt me niet te vertrouwen.

TO: (*Verdedigend*) Nou ja, je hoort van die rare dingen tegenwoordig. Ik vertrouw je natuurlijk wél, Ton.

TON: En ik jou ook. Tegen die lieve blauwe ogen van jou zou ik nooit kunnen liegen. (*Hij knuffelt haar*)

TO: Heb je al gegeten?

TON: (*Grinnikend*) 't Buikje is lekker gevuld hoor.

TO: (*Verrast*) Hè....., 't buikje? Hoe weet jij... eh.... (*Dan bij hem, lief*) O....., zeg Ton... ik heb 'n verrassing.

TON: (*Grootmoedig*) Nou da's mooi, (*Hij zit op de bank en trekt haar op z'n schoot*) Da's héél mooi. Biecht maar op. Melk overgekookt? Vlam in de pan? Gootsteen verstopt? Of staat de kelder blank?

TO: (*Verlegen*) Ik ben bij de dokter geweest.

TON: (*Schrikt*) Bij de dokter? Wat moest je daar. Scheelt er wat aan... Toe, vertel op...

TO: (*Schalks*) Raad eens?

TON: Hoe kan ik dat nou raden? Er zijn zó veel... (*opgewonden*) Toe....., maak me niet zo nerveus... Is het erg met je?

TO: (*Langs haar neus, liefjes*) Het ligt eraan wát jij erg vindt.

TON: Lieve help To..., kwel me niet langer. Moet je.... of heb je...?

TO: (*Rustig*) Ik héb niks... en ik móét niks... (*Tikt hem op de neus*) Maar jij wordt vader!

TON: (*Verbluft*) Vader...? Zeg, hoe weet die knurft nou dat IK....? Doe me 'n lol zeg... IK ben niet bij hem geweest maar JIJ!... maar ho... wacht 'ns even... (*Er gaat hem 'n licht op*) Ik héb het...! Dan word JIJ.... (*opgewonden blij*) O nééé!!!

TO: (*Knikt enthousiast*) O jááá!! (*Staat op*) En nou ga ik de bloemen in het water zetten. (*Naar links*)

TON: (*Springt op*) Lieve help, dan word jij móéder!! (*Hij haalt To bij de keukendeur terug en zet haar voorzichtig op de bank met een kussen in haar rug*) Tóó-tje, voorzichtig kind! Blijf zitten! Rustig maar! Ik zal erg lief voor je zijn! Ik maak alles in orde! Je niet opwinden en vooral geen zorgen maken!

TO: (*Lachend*) Wie maakt zich hier zorgen?

TON: (*Bedrijvig*) JIJ natuurlijk. Maar dat hoeft helemaal niet. Zit je goed.? Wil je wat drinken?

TO: Ton, stel je niet zo aan. (*Ze springt op*)

TON: (*Krijst*) Niet dóén! Blijf zitten. Voorzichtig nou toch!

TO: Zeg, jij denkt toch niet, dat ik hier tot volgend jaar April in de kussens blijf zitten? Ik ben niet ziek.

TON: (*Beduusd*) Maar..., maar je bent toch...

TO: (*Rustig*) Ja inderdaad, ik ben in verwachting. Net als nog tienduizend andere aanstaande moeders. En nou ga ik de bloemen verzorgen. (*Plaagt*) Of mag moeder dat pas doen als de kleine geboren is?

TON: (*Vertederd, trekt haar weer op schoot*) Wat klinkt dat goed hè? Móéder.

TO: (*Knuffelt hem*) En váder!

TON: (*Proeft het woord*) Ja..., váder! Váder Ton en móéder To....

TO: ....in verwachting van 'n klein Tonnetje!

TON: (*Verontwaardigd*) Niks geen klein Tonnetje. Ik verwacht 'n heel grote Ton! Voor mij is-t-ie de hoofdprijs in de loterij.

TO: (*Ernstig*) Nee Ton, zeg dát niet. Vergelijk ons kindje nou niet met 'n loterij.

TON: (*Berouwvol*) Sorry kindje... ik bedoel...

TO: Je weet, dat ik gruwel van al die kansspelen.

TON: Ja liefje, dat weet ik, maar...

TO: (*Bedroefd*) Ik kan niet vergeten hoe mijn vader er verslaafd aan was geraakt en tenslotte een fortuin verspeelde aan de roulettetafel. We waren thuis op slag straat-arm.

TON: (*Bij haar, z'n arm om haar hals*) Dat wéét ik toch schatje. Stil nou maar, ik vergiste me even in m'n blijdschap. Ik begrijp heel goed, dat jij het me nooit zou vergeven als ik aan zulke dingen zou beginnen.

TO: En zeker nú niet. Je zou een slecht voorbeeld zijn voor je zoon. (*Ze windt zich toch 'n beetje op*) Ton, als ik ooit 'n loterijbriefje, 'n lotto- of 'n toto-formulier in dit huis zou vinden..., dan.... dan...

TON: (*Sust*) Rustig..., je moet je niet zo opwinden, Dat is niet goed voor je in jouw omstandigheden. (*Hij kust haar*) Zal ik de bloemen voor je....?

TO: (*Nu weer vrolijk*) Nee, dat doe ik zelf..., vader! (*Naar links*) En dan schenk ik 'n glas sherry voor ons in. Om het te vieren.

TON: Sherry...? Jij...? Terwijl je...?

TO: Eén glaasje kan geen kwaad.

TON: Breng voor mij dan 'n glas appelsap mee. Je weet, ik kan er niet goed tegen.

TO: Ah jóh, doe mee voor de gezelligheid. Eéntje maar.

TON: Okay dan.

TO: *(Links af met de bloemen)*

TON: *(Staat haar even gelukkig na te kijken, grinnikt)* Die To! *(Hij rilt van genot)* Móéder! Wat 'n feest. *(Hij kijkt in de spiegel links)* Hallo, vader Ton, hoe voel je je nou, man? *(Dan pakt hij de krant die onder de spiegel in de krantenbak ligt)* Gauw even naar de loterij kijken voor ze terugkomt. *(Hij zit weer op de bank, opent de krant, zoekt naar de uitslag en vergelijkt die met cijfers uit z'n zakboekje. Plots gaat hij recht zitten)* Hè...? 060418... Honderdduizend....? Nee, dat kan niet waar zijn. *(Vergelijkt nog eens)* 060418.... ja, verdomd het staat er! *(Verfrommelt zenuwachtig de krant en staat op)* O lieve help, dát is erg..., juist nu To.... *(Loopt in gedachten heen en weer maar bedenkt zich dan)* Man, je hebt de honderdduizend en dan praat jij over érg!! Je bent niet goed wijs!! Lieve help! 'n Ton! *(Bedrukt)* Maar To mag het niet te weten komen. *(Staat midden op het toneel)* 'n Ton! Ik heb honderdduizend gulden in de staatsloterij!! Hoe is het mogelijk!! *(Grinnikt)* Ik sta gewoon te trillen op m'n benen! *(Hij lacht gierend en danst als het ware door de kamer)* Ik heb 'n ton... 'n ton... 'n TON!!! Hoera!!!!

TO: *(Links op met de bloemen in 'n vaas, bekijkt het gedoe van Ton lachend, zonder dat hij haar ziet)* Ben je echt zó blij met je Ton, liefste?

TON: *(Opgewonden)* Ja natuurlijk!! *(Schrikt dan)* Zeg..., hoe weet jij eigenlijk...? O..., je bedoelt onze kléine Ton? *(Lacht)* Ja schat, ik ben er verschrikkelijk mee in m'n sas. Jij niet dan?

TO: *(Zet de bloemen op tafel)* Ja, allicht. Maar we spreken af dat we het nog aan niemand vertellen, okay?

TON: *(Verbaasd)* Waarom niet? 'n Kindje krijgen is toch geen misdaad?

TO: *(Bij hem, lief)* Ik wil dit lieve geheimpje voorlopig nog 'n poosje met jou alleen delen, afgesproken?

TON: Okay, als je dat liever wilt.

TO: *(Naar de deur links)* Even je borreltje halen. *(Links af)*

TON: *(Zenuwachtig)* Allemachtig, als To het te weten komt... Hoe moet dat nou? *(Hij ijsbeert door de kamer)* Wacht... *(Pakt de telefoon en draait 'n nummer)* O, mevrouw Benson, met Ton van Dam. Zeg, u heeft mijn loterijbriefje... Wat?... Wilde u mij juist bellen?... O, u wéét het al?.... Ja ja, ik las het ook in de krant.... Zeg mevrouw Benson, luister goed, ik vertrouw erop, dat u het geheim houdt.... Nee, u doet niets, ík neem wel contact met u op. *(Legt in gedachten de hoorn op de haak)*

TO: *(Links op met twee glazen sherry. Ziet Ton bij de telefoon staan, zet de glaasjes op de salontafel en gaat op de bank zitten)* Was er

iemand aan de telefoon, Ton?

TON: *(Gaat bij haar zitten)* Telefoon?... Eh.... nee. niet dat ik weet. Hoezo?

TO: Je stond toch tegen iemand te praten?

TON: *(Gespeeld verbaasd)* Praatte ik....?

TO: Ja..., ik hoorde het in de keuken.

TON: *(Overdreven)* O, dát...? Ja, sorry liefje..., ik móést m'n geheim kwijt.

TO: *(Verontwaardigd)* En we spraken nét af, dat je het tegen niemand zou zeggen.

TON: *(Leuk)* Ik kon het NIET voor me houden, Too-tjelief. *(Heft glas)* Proost!

TO: Hè, verdorie, wat vind ik dat flauw. Wie heb je gebeld?

TON: *(Lachend)* De juffrouw van de tijdmelding! Nul-nul-twee. *(Hij springt op)* Er is trouwens nog iemand die het moet weten. *(Draait 'n nummer)* Nul-nul-drie. *(Grinnikt)* Die griet van het weerbericht! *(Brult in de telefoon)* Hoerá, ik ben 'n zoon, m'n vrouw verwacht 'n vader!! *(Legt hoorn neer en grinnikt)* Hoor mij nou! *(Tikt tegen z'n voorhoofd)* Volkomen geschift! *(Dan zit hij weer bij To, legt zijn arm om haar heen en heft z'n glas)* Proost Droppie, op dé nieuwe wereldburger! Dat hij maar net zo'n flinke vent mag worden als zijn vader!

TO: Gekkie! *(Pakt haar glas en nipt)*

PA: *(Achter op. Vrolijk en met veel lawaai)* Kijk áán, kijk áán, kijk áán! Daar zit het gelukkigste stel van ons stadje. Kijk ze genieten! Hebben jullie een drankje genomen op het grote feest?

TO: *(Verbaasd)* Drankje genomen op... Wat bedoelt u, Pa?

PA: *(Brult van de lach)* Zeg, jij denkt toch niet dat Pa van Dam Van gisteren is? Nee nee, deze jongeman is helemaal op de hoogte, *(Hij slaat Ton op de schouder)* Jongen, dat ik dát nog mag meemaken! 'n Ton!! Jij bent een enorme geluksvogel, besef je dat wel?

TON: *(Schrikt, verslikt zich bijna in z'n sherry en lacht dan schaapachtig)* Eh..., ja..., zeg dát wel!

TO: *(Verbaasd)* Ik begrijp het niet. Hoe kom je aan die wetenschap?

PA: *(Geheimzinnig)* Jááá., hoe komt een kat aan vlooiën? *(Hij stopt inmiddels zijn onafscheidelijke pijp)* Lieve help, kinderen, ik zou er heel wat voor over hebben als ik op m'n ouwe dag nog eens zo iets moois in m'n handen mocht houden. *(Geniet zichtbaar bij die gedachte)*

TO: *(Vertederd)* Nou, die tijd komt nog wel. Pas dan maar op dat je geen natte broek krijgt!

PA: *(Geniet)* Zeg dat wel! Ik denk, dat ik het achter mekaar in m'n broek zou doen met zó'n schat in mijn knuisten.

TO: Vertel eens Pa, van wie heb je het gehoord? Wij wilden het eigenlijk nog even geheim houden.

PA: Dat kan ik me voorstellen. Met zo iets loop je niet te koop. Er zijn zo veel kapers op de kust, Nou luister... *(Maar eerst steekt hij z'n pijp aan)*

TON: *(Die het niet vertrouwt, snel)* Zeg liefje, misschien wil Pa óók wel eerst een feestdrankje. *(Vriendelijk)* 'n Pilsje Pa?

PA: Daar zeg ik nooit „nee" tegen, maar nou zeker niet.

TO: Je krijgt je pilsje als je eerst vertelt hoe je het weet.

PA: Dát zal ik je in geuren en kleuren vertellen onder het genot van m'n drankje.

TON: *(Vrolijk)* Je hoort het Poes, Pa heeft spraakwater nodig. *(En hij dringt To naar de deur links)*

PA: En liefst zo koud mogelijk als 't kan.

TO: *(Links af)*

TON: *(Bij Pa, snel)* Pa, ik weet niet hóe je er achter bent gekomen, maar To mag nooit en te nimmer aan de weet komen, dat ik 'n hoofdprijs heb in de loterij. Onder geen enkele voorwaarde, hoor je? Ik zou het niet overleven.

PA: *(Verbaasd)* Wat is dat nou voor onzin? Weet ze het dan nog niet?

TON: *(Naar de deur links kijkend)* Néé, ik heb haar niks verteld.

PA: *(Beslist)* Dan ben je niet goed snik, man!

TON: Je weet toch hoe zij over kansspelen denkt?

PA: *(Lacht)* O, maar die bezwaren gooit ze direct over boord, als ze het bedrag hoort. Let maar eens op als IK het haar vertel.

TON: *(Dreigt)* Je láát het hoor!

PA: *(Nadenkend)* Ben je er wel zéker van dat ze het niet weet? Ik kreeg anders sterk de indruk dat ze op de hoogte was. Ze vroeg me immers van wie ik het wist?

TON: Nee, dat was wat anders, we krijgen namelijk... *(maar verder praten kan hij niet, want...)*

TO: *(Links op met Pa z'n biertje)* Zo, ouwe zuipschuit, hier is je vuurwater.

PA: *(Blij)* Dank je kind. *(Hij „hapt" in de schuimkraag en veegt z'n lippen af)* Hè...., daar lust ik wel pap van.

TO: *(Lacht)* We zullen je vetmesten, nou goed? *(Ze zit op de bank terwijl Ton en Pa er achter staan)* Nou..., kom op met je verhaal.

PA: *(Kijkt ongelukkig naar Ton)* Oja.... eh.... *(Dan ongemakkelijk)* Zeg, haast me niet zo. Je gunt me niet eens de tijd om m'n dorst te lessen. *(Drinkt weer, steekt dan z'n glas omhoog)* Proost kinderen, op... eh... *(grinnikt)* Ja...., waarop eigenlijk?

TO: Dát weten wij natuurlijk ook niet. De tijd zal het leren.

PA: *(Dom)* Ja ja.... dat dacht ik ook ja.

TON: *(Besluit de situatie te redden)* Als Pa het niet wil zeggen, dan zal IK het wel doen. Kijk..., eh... Pa is zo even de dokter tegengekomen en.

PA: *(Dom)* De dókter? Hoe kom je dáár nou bij? Ik heb die brave man in geen weken gezien!

TON: *(Gemaakt boos)* Nou moet je het niet gekker maken, Pa. Je vertelde me net, dat je onze dokter zag...., en dat die je het geheim heeft verklapt.

PA: *(Verbaasd)* Geheim... eh... *(Omdat Ton overdreven staat te knikken)* Oooh, bedoel je jullie dokter? Ja, da's waar. Ik dacht, dat je mijn dokter bedoelde.

TO: Pa, stel je niet zo aan. We hebben toch dezelfde dokter.

PA: Eh... néé, ik ben pas van dokter veranderd.

TO: Daar heb je me niets van verteld. Waarom deed je dat?

PA: Omdat... eh... ik... eh... *(Dan dom tot Tom)* Ja, waarom eigenlijk?

TON: *(Nadrukkelijk)* Je vertelde mij, dat je gehoord had, dat hij wel eens wat te veel dronk,

PA: *(Dom)* Heb ik dat verteld? Nou, dan zal dát de oorzaak wel geweest zijn,

TO: Dus je wilt zeggen dat onze dokter z'n beroepsgeheim heeft geschonden?

PA: Nou nee..., zo ver zou ik niet willen gaan. Hij vertelde alleen maar.... dat... eh...

TON: Dat ons 'n groot geluk in de schoot was geworpen.

PA: *(Knikt)* Ja, dat zei hij woordelijk! 'n Groot geluk in de schoot. *(Dan haalt hij de schouders op)*

TO: O..., ja ja...

TON: Hij dacht natuurlijk: zo iets kan ik in vertrouwen best tegen Ton z'n vader zeggen, ik bedoel..., het blijft tenslotte in de familie, niet?

TO: *(Nadenkend)* Ja..., dat is mogelijk. *(Tot Pa)* En je begreep onmiddellijk... dat... eh.... *(wat verlegen)* dat.... eh... nou ja...

PA: *(Grootmoedig)* Natuurlijk!! Ik heb maar 'n half woord nodig om te begrijpen, dat.... eh... *(Hij kijkt dom naar Ton en haalt de schouders op)*

(Dan gaat de bel)

TO: *(Staat op)* Hè.., wie kan dat nou zijn? *(Achter af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto